

ผนวก ข

คำพิพากษาศาลยุติธรรม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 730/2551 โจทก์ฟ้องว่าจำเลยข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหาย รวม 11 ครั้ง ผู้เสียหายเบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านว่า ผู้เสียหายจำไม่ได้ว่าครั้งที่ 2 ถึง 10 ถูกข่มขืนกระทำชำเราสถานที่ใด วันเวลาใด และกระทำอย่างไร ซึ่งวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุเป็นข้อสาระสำคัญแห่งคดีที่โจทก์จะต้องนำสืบให้เห็นอย่างแน่ชัด ตลอดจนรายละเอียดแห่งการกระทำ กรณีจึงมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดครั้งที่ 2 ถึง 10 หรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลยตามมาตรา 227 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 764/2545 แม้ในชั้นสอบสวนจำเลยจะมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ในชั้นสอบสวน ผู้ต้องหาสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้” ก็ตาม แต่ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนเลยว่าในชั้นสอบสวนจำเลยได้แสดงความประสงค์ต่อพันตำรวจตรี ช. พนักงานสอบสวนพยานโจทก์ว่าจำเลยต้องการให้ทนายความหรือผู้ใดเข้าฟังการสอบปากคำจำเลยแล้วพันตำรวจตรี ช. ไม่ดำเนินการให้ตามความประสงค์ของจำเลยนั้นแต่ประการใด ทั้งไม่มีกฎหมายใดบังคับให้พนักงานสอบสวนต้องแจ้งสิทธิดังกล่าวให้ผู้ต้องหาได้ทราบก่อนทำการสอบสวน การที่พันตำรวจตรี ช. ไม่ระบุแจ้งสิทธินั้นให้จำเลยทราบในบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเสียก่อนที่จะทำการสอบปากคำจำเลยก็ไม่ทำให้การสอบสวนไม่ชอบใจทงจึงมีอำนาจฟ้อง

*** ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 บัญญัติให้ “ผู้ต้องหาสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้” ไว้ในมาตรา 134/3 และได้บัญญัติผลของการฝ่าฝืนมาตรา 134/3 ไว้ในมาตรา 134/4 วรรคท้ายว่า “ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ต้องหาให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนก่อนที่จะดำเนินการตามมาตรา 134/3 จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้นั้นไม่ได้” ทั้งนี้ หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีเนื้อความว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาและผู้ต้องหายอมมีสิทธิได้รับการสอบสวนด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม รวมทั้งมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐด้วยการจัดหาทนายความให้ สมควรที่จะได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้